

ועדה לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

י"ז אדר ב, תשע"ד
19 במרץ, 2014

בעניין:

ד"ר בועז לב, משנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות באת כוחו עו"ד
שרה שרלב התובעת הראשית, הלשכה המשפטית, משרד הבריאות,
ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר אלונה סמירנוב ת.ז. [REDACTED] רופאה מורשה בעלת רישיון [REDACTED],
בעלת תואר מומחה בגריאטריה [REDACTED] מרחוב [REDACTED]
באמצעות בא כוחו עו"ד אורנה לין ו/או ורד קינר ואח'

הנקבלת

דין וחשבון לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

1. הקובלנה

ביום 19.11.2013 הגיש ד"ר בועז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה מתוקנת נגד ד"ר אלונה סמירנוב ת.ז. [REDACTED] רופאה מורשה בעלת רישיון [REDACTED] בעלת תואר מומחה בגריאטריה [REDACTED] (להלן- הנקבלת) מכוח האמור בסעיף 141(1) ו-7 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976 (להלן- הפקודה), בגין התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה והפרת הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, בכך שלא קבלה הסכמה מדעת מחולה לצורך השתתפות בניסוי ה-SPA וזייפה את חתימתו של החולה על טופס הסכמה מדעת להשתתפות בניסוי האמור. קובלנה זו החליפה קובלנה (מתוקנת) קודמת מיום 4.6.2013 שהחליפה את הקובלנה המקורית נגד הנקבלת ושמונה נקבלים אחרים מיום 4.9.2011.

2. הוועדה

שר הבריאות מינה אותנו כוועדה שתדון בקובלנה (להלן- הוועדה). הוועדה קיימה דיון ביום 10.12.2013 ובו הופיעו מטעם הקובל עוה"ד שרה שרלב, הנקבלת ובא כוחה עוה"ד ורד קינר.

3. האירועים ברקע הקובלנה

ברקע הקובלנה עומד ניסוי שנערך בבית החולים קפלן במהלך שנת 2003 הידוע כ"ניסוי ה-SPA" שבמסגרתו בוצע ניקור ספראפובי של שלפוחית השתן בחולים קשישים, לצורך לקיחת תרבית שתן "נקיה" לשם איתור מקור מחלת חום, וזאת בהשוואה לתוצאות לקיחת שתן מאותם חולים בדרכים המקובלות - מתן שתן ספונטני או באמצעות קטטר. בהתאם לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, תקנות בריאות העם (ניסויים רפואיים בבני אדם), התשמ"א-1980 ונוהל ניסויים רפואיים בבני אדם, התשנ"ט-1999. על פי כתב הקובלנה, הנקבלת, שהיתה באותה עת מתמחה במחלקת גריאטריה בבית החולים קפלן, השתתפה בניסוי ה-SPA כחלק מעבודת מדעי היסוד אותה נדרשה לבצע במהלך ההתמחות. במסגרת זו חתמה הנקבלת בעצמה על טופס הסכמה מדעת של חולה ובכך זייפה את הרישום הרפואי.

4. ההליך בפני הועדה

הקובלנה המקורית מיום 4.9.2011 נגד הנקבלת ויתר שמונת הנקבלים, שהחלה להתברר בפני ועדה זו והיתה בשלביה הראשונים (הגשת בקשות מקדמיות מטעם הנקבלים), בוטלה לאחר יותר משנה וחצי, כאשר ההליכים המשמעותיים נגד חלק מן הנקבלים הופסקו ונגד אחרים הוגשו (וכנראה יוגשו) קובלנות מתוקנות נפרדות. ביום 4.6.2013 הוגשה נגד הנקבלת קובלנה מתוקנת, אשר הוחלפה בקובלנה מתוקנת שניה מיום 19.11.2013, והצדדים הודיעו כי הגיעו להסכם בדבר הסדר טיעון שהוגש לנו, ולפיו הוסכם כי הנקבלת מודה בכתב הקובלנה המתוקן (קרי, זה מיום 19.11.2013), וכי הצדדים יבקשו מועדת המשמעת להמליץ על אמצעי משמעת של התראה. לאחר הודאת הנקבלת בפנינו בעובדות ובביצוע עבירת משמעת כאמור בקובלנה, התאם להסכם, טענו באות כוח הצדדים את טענותיהן לעניין אמצעי המשמעת עליו תתבקש הועדה להמליץ.

עו"ד שרה שר-לב, ב"כ הקובל, ציינה כי כפי שכבר ידוע לוועדה (לאור קובלנות אחרות שנדונו בפניה) כיהקובלנה המקורית הוגשה נגד מספר רב של רופאים, ולאחר קבלת טענות מקדמיות הגיע הקובל למסקנה בקשר להמשך הטיפול בתיקים. בעניין הנקבלת בתיק זה, ד"ר אלונה סמירנוב, לאור מעמדה בבית החולים כמתמחה שפעלה לפי הוראות הממונים עליה, ד"ר לוי או ד"ר רימון, למרות שהקובל רואה בחומרה את העובדה שלא קבלה הסכמה מדעת של חולה להשתתף בניסוי ה-SPA וזייפה את חתימתו על טופס ההסכמה, הרי שבמסגרת כלל הליקויים שהיו בבית החולים הספציפי ואף בבתי חולים אחרים באותה תקופה, לאור הזמן הרב שחלף, מוכן הקובל להסתפק באמצעי משמעת של התראה. לדבריה לא מצאה תקדימים למקרה נשוא הקובלנה, מדובר בנסיבות מיוחדות.

עו"ד ורד קינר, ב"כ הנקבלת, הבהירה לוועדה כי ההבדל בין הקובלנה המתוקנת מיום 4.6.2013 לבין זו שבפנינו הוא בתיקון תיאור המצב העובדתי בסעיף 6, דהיינו, שהעבירה נעברה על ידי הנקבלת "בזמן אמת" ולא לקראת בירור שנערך על ידי משרד הבריאות. בראשית טיעוניה הגישה לנו עו"ד קינר קובץ של מכתבי המלצה מתקופת עבודתה של הנקבלת בקופת חולים מכבי, שם החלה לעבוד לאחר סיום התמחותה, ושם היא עובדת עד היום. בשלב זה העיד מטעמה של הנקבלת ד"ר **מיקי נובל**, רופא כירורג מזה 23 המשמש כיום סמנכ"ל משאבי אנוש. הוא סיפר שהכיר את הנקבלת בעת שהיה מנהל רפואי של מחוז המרכז של מכבי, משום שיחס חשיבות מיוחדת לטיפול בית, ובמקרה התלווה לד"ר סמירנוב בעבודתה. לדבריו הנקבלת היא רופאה רצינית, אחראית ונאמנה שעושה עבודה יוצאת מן הכלל עם המון רצון טוב וחמלה, ומבלי להביע עמדה לגבי דברים שנעשו בעבר, יש בפיו רק דברי זכות לומר עליה. עו"ד קינר בקשה מן הועדה לאשר את הסדר הטיעון על אמצעי המשמעת עליו הוסכם בין הצדדים, שכן הוא מגלם לדבריה את תהליך ההליך המשמעת, הוא מאוזן ומידתי ומייצג את מדרג הענישה ביחס למדרג חומרת המעשים של הנקבלים האחרים בפרשה. המעשה נשוא הקובלנה נעשה לפני כעשר וחצי שנים, במסגרת המחקר היחיד שעשתה הנקבלת

בכלל, עת היתה מתמחה בצעדיה הראשונים בארץ, גרושה עם ילד קטן, ותחת לחץ ואיומים שאם לא תעשה כן, התמחותה תופסק. לדבריה אמרו לה שהטפסים הם עניין בירוקרטי, "תעשי קשקוש", כפי שנאמר בהודעות במשטרה. לאחר שהיתה שלוש שנים רופאה בכירה שהתמחתה במחלות זיהומיות של ילדים, ולאחר עלייתה לישראל בשנת 1996 החלה הנקבלת התמחות ב-1998, ומאז סיום התמחותה ב-2004, החלה בינואר 2005 היא עובדת ביחידת טיפולי בית בקופת החולים מכבי, נותנת במקצוענות וברגישות ותוך אהבת אדם טיפולים בבתי מטופלים באזורים קשים, מקרים קשים ומורכבים גם מבחינה רפואית וגם מבחינה סוציאקונומית. כך עולה ממכתבי התודה וההערכה שהוגשו לוועדה והוקראו בפניה.

המעשה נשוא הקובלנה היה טעות שאינו מייצג את הנקבלת, ונעשה בנסיבות חיים אחרות, כאשר היתה בתחתית הפירמידה, כאשר מבחינת מעמדה לא יכלה לסרב, לעומת רופאים בכירים שסרבו לבצע את המחקר. לדבריה ניתן ללמוד על מעורבותה של ד"ר סמירנוב ועל הסנקציה המשמעתית הראויה במסגרת מדרג הענישה לגבי נקבלים אחרים בפרשה, הסדרי הטיעון והקובלנות המתקנות, לעומת הקובלנה המקורית.

הנקבלת כיום בת חמישים, אם לבן שבגר בינתיים והוא בן 25, היא לקחה מיד אחריות מלאה על מעשיה, שיתפה פעולה באופן מלא ולא טשטשה דבר. עם פרסום הפרשה היא עברה מעצר בית, פרסום בתקשורת, ענת ההליך הפלילי היתה מעל ראשה עד 2011 כשהוחלט לסגור את התיק, ואז הוגשה הקובלנה, והיא חוששת למטה לחמה, ודווקא מעסיקה קופת חולים מכבי גיבתה אותה בצורה מוחלטת והמטופלים לא בקשו להחליפה.

לטענתה הליכים משמעתיים סווגו כהוראות משמעתיות מקצועיות וככאלה תכליתן אינה ענישה אלא בעיקר שמירה על רמתו, יחודו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים, אך הרתעה ואימון הציבור אינם אפקטיביים בחלוף הזמן.

כתימוכין לדבריה הפנתה אותנו עו"ד קינר במספר פסקי דין ביניהם על"א 18/84 עדי כרמי נ. פרקליט המדינה, עא 3425/90 פינסטרבוב נ. שר הבריאות, רעא 8074/06 זיידן נ. שר הבריאות, ע"א 6936/00 חוסין שעמי נ. שר הבריאות, ע"א 942/90 אדם פעילן נ. שר הבריאות ועש"מ 4592/97. כן הפנתה אותנו במהלך טיעוניה גם לעניין הסדרי טיעון לעפ 1958/98 פלוני נ. מ"י.

חלף מעל עשור, כאשר ד"ר סמירנוב היתה מתמחה שנשמעה להוראות הממונים, והיתה נתונה לאיומים של הפסקת התמחות, מעשיה היומיומיים מוכיחים שלא מדובר ברופאה שצריך להגן על הציבור בפניה. מדובר בהסדר מידתי, ועל כן התבקשה הועדה לאשר את הסדר הטיעון.

ד"ר סמירנוב סיפרה לנו כי מילדותה חלמה להיות רופאה, היא 20 שנה רופאה, לאחר שברוסיה היתה רופאת ילדים ובארץ התמחתה בגריאטריה. היא לא עשתה מעולם שום מחקר, לא ידעה מה זו ועדת הלסינקי, בעבודה היומיומית עשתה הרבה פעולות שכללו LP וניקורים, שאינן דורשות חתימה על טופס הסכמה, מה גם שברוסיה כלל אין הסכמה. אז לא ידעה ולא הבינה את ההבדל בין עבודה שוטפת לעבודת מחקר כפי שהיא יודעת כיום, דהיינו כי במחקר לכל בדיקה צריך הסכמה. היא היתה מתמחה בתחילת עבודתה, והופעל עליה לחץ על ידי המנהל ועל ידי ד"ר רימון, הממונה על המחקר, שאמר לה כי כל המסמכים הם עניין בירוקרטי לא חשוב, למרות שהיא התווכחה על כך שבמסמכי ועדת הלסינקי היה כתוב שרופא בכיר צריך לבצע את הפעולות.

לאחר הדיון, לאור טענות על אווירת פחד וציות בבית החולים וציטוט דברים שנאמרו על ידי רופאים אחרים, ולפי בקשת הועדה, המציאה באת כוח הנקבלת הודעות של מספר רופאים. הועדה קראה את ההודעות, ואכן עולה מהן כי הרופאים חששו מן הממונים עליהם והרגישו שעליהם למלא את הוראותיהם בקשר לביצוע הניסויים ללא קבלת הסכמות המשתתפים, הרגישו שיש עליהם לחץ ושאינן להם ברירה אלא להשתתף בניסויים אלה, וחששו מפיטורים.

5. החלטת הועדה

5.1. הרקע לקובלנה זו, כמו לקובלנות אחרות שהוגשו נגד רופאים בבתי החולים קפלן - הרצפלד, פורט על ידינו בהחלטה קודמת לגבי קובלנה אחרת, ואנו חוזרים עליו, שכן הוא רלבנטי לגבי קובלנות אלה כולן.

בדו"ח מבקר המדינה לשנת 2004 נבדק נושא "הפיקוח על ניסויים רפואיים בבני אדם" ובו נמצאו ליקויים רבים בהתנהלות מספר בתי חולים - ביניהם בית החולים קפלן ובית החולים השיקומי הרצפלד-בקשר לניסויים כאמור, כמו גם ליקויים בהתנהלות משרד הבריאות. בחודש יולי 2006, בעקבות תלונה שהוגשה על ידי מבקר משרד הבריאות בהמשך לממצאים

חסויים של ועדת בקרה ואיכות שמונתה על ידי משרד הבריאות, החלה חקירת משטרה מקיפה במהלכה נבחנו חשדות למעשים פליליים של 21 רופאים שנחשדו בביצוע ניסויים בבתי החולים קפלן-הרצפלד.

עם סיום החקירה במשטרה, בחודש מאי 2007, הועבר הטיפול לטיפול צוות פרקליטים בפרקליטות מחוז מרכז, שהורה על ביצוע השלמות חקירה רבות והתיעץ עם מומחים, ובסופו של דבר, לאחר הכנת טיוטת כתב אישום נגד 6 מהרופאים, עריכת שימועים, וביצוע השלמות חקירה נוספות והתיעצויות נוספות עם מומחים, החליטה הפרקליטות על סגירת התיק הפלילי נגד הרופאים החשודים.

ההודעה על ההחלטה והאמור לעיל הם מתוך "הודעה על סגירת תיק החקירה בעניין הניסויים הרפואיים בביה"ח הרצפלד-קפלן" של דובר משרד המשפטים מיום 10.2.2011.

בד בבד עם ההחלטה על סגירת התיק הפלילי המליצה הפרקליטות על העמדה לדין משמעתי בשל "התנהלות בעייתית של רופאים" שהתגלתה אגב החקירה.

וכך הוגשה ביום 4.9.2011 הקובלנה המקורית נגד הנקבלת ויתר שמונת הנקבלים, שהחלה להתברר בפני ועדה זו והיתה בשלביה הראשונים - הגשת בקשות וטענות מקדמיות מטעם הנקבלים.

בטרם היה סיפק בידי הועדה להתייחס לבקשות אלה, הודיעה לנו באת כוח הקובל בהודעה שנשלחה לוועדה ביום 26.5.2013 (ובטעות רשום עליה תאריך 6 ביולי 2008), כי בעקבות קבלת הטיעונים ולאחר עיון מחדש בחומר הראיות, הוחלט כי אין להמשיך בהליך המשמעתי נגד ארבעה מתוך תשעת הנקבלים, וכי נגד הנקבלים האחרים הוחלט להגיש קובלנות מתוקנות ונפרדות. עד למועד מתן החלטה זו הוגשו לוועדה קובלנות מתוקנות נגד ארבעה מן הרופאים הנותרים, ביניהם הנקבלת (אחת הקובלנות בוטלה בינתיים).

כאן המקום לחזור ולהביע את הערכת חברי הועדה, שהושמעה בעת הדיון בקובלנה אחרת, לבחינה המחודשת של עמדת הקובל לאור הטיעונים שהועלו בבקשות המקדמיות, ולשיקול הדעת הראוי שהופעל בביטול הקובלנה המקורית, כפי שפרטה באת כוח הקובל גב' שר-לב בפנינו.

5.2. הנקבלת, ד"ר אלונה סמירנוב, עברה את השתלשלות המתוארת לעיל, כולל בין השאר הבהלתה לחקירה עם שחר, מעצר בית ועיכוב יציאתה מן הארץ, פרסום תקשורתי, וחיים תקופה ארוכה תחת עננה של הליך פלילי, ואחריו - ההליך המשמעתי שבפנינו, שהתברר כעשר וחצי שנים לאחר המעשה נשוא הקובלנה.

ד"ר סמירנוב עלתה לישראל בשנת 1996, רופאת ילדים צעירה מרוסיה, לאחר הליך גירושין קשה, עם ילד בן 8, עברה את מבחן ההסמכה ב-1997, והחלה התמחות בגריאטריה בשנת 1998. עם סיום ההתמחות הפכה לרופאה מצליחה ומוערכת בתחומה, וכיום היא מובילה את ישיבות ההתעכנות של מערך טיפולי הבית בקופת החולים מכבי, וזוכה להערכה רבה, כך שגם ההליכים שהתנהלו בקשר לפרשה שתוארה לעיל לא פגעו במעמדה והמשך תעסוקתה.

5.3. כיום, לאחר שבוטלה הקובלנה המקורית רחבת ההיקף והוחלפה גם הקובלנה המתוקנת הראשונה מיום 4.6.2013, עומדת נגד הנקבלת הקובלנה מיום 19.11.2013 לפיה "לא קיבלה הסכמה מדעת מהחולה מ.ד. לצורך השתתפות בניסוי ה-SPA" ו"זייפה את חתימתו של החולה מ.ד. על טופס הסכמה מדעת להשתתפות בניסוי ה-SPA". בעובדות כפי שנוסחו לעיל ובמסקנה לפיה מדובר בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה ובהפרת הוראה מחוק זכויות החולה, הודתה הנקבלת. השאלה היא, האם יש מקום לאשר את הסדר הטיעון, לפיו לאור הודאתה של הנקבלת, אמצעי המשמעת של התראה שלו עתרו שני הצדדים כאחד, הוא אמצעי המשמעת ההולם בנסיבות העניין.

לדעת ב"כ הקובל התראה היא האמצעי המתאים לעבירה שהיא חמורה, בהתחשב בזמן הרב שחלף, ובהתחשב בכך שמדובר במי שהיתה מתמחה ופעלה לפי הוראות הממונים.

לדעת ב"כ הנקבלת, בנסיבות המיוחדות בהן היתה נתונה הנקבלת - ומדובר בתקופה לפני מעלה מעשור - היותה עולה חדשה בתקופת התמחות שלא הכירה את נוהלי הניסויים ואת משמעות הטפסים, כאשר היא נתונה לאיומים על הפסקת ההתמחות אם לא תמלא אחר הוראות הממונים, נטלה על עצמה אחריות מיד ולא ניסתה לטשטש עקבות או ראיות, המחיר ששילמו בגלל ההליכים שהיו כעננה מעל ראשה, ומשום שעם חלוף הזמן גורמי ההרתעה ואמון הציבור אינם אפקטיביים מה גם שלא מדובר ברופאה שצריך להגן על הציבור בפניה- הרי שיש לקבל את הסדר הטיעון ולהמליץ על אמצעי משמעת של התראה.

5.4. כפי שצינו בעבר בקשר לנושא הניסויים בבני אדם נשוא הקובלנה, הליקויים הרבים שהתגלו בטיפול הגורמים השונים בקשר לניסויים אלה בכלל, הן בהתנהלות הרופאים שלקחו בהם חלק, הן בהתנהלות הנהלות בתי החולים וועדות הלסינקי, והן בהתנהלות משרד הבריאות, מטרידים ביותר, ואין תימה שמשרד הבריאות עשה רבות, כפי שמסרה לנו ב"כ הקובל, לתיקון הליקויים ולהסדרת הנושא. לכן, לאור כלליותה של הבעיה הקובל גם מצא לנכון לבטל את ההליכים נגד חלק מן הנקבלים בקובלנה המקורית מיום 4.9.2011, ולהגיש קובלנות מתוקנות נגד האחרים (בכללם הנקבלת). הקובלנות המתוקנות הן אלה שעומדות בפני ועדת המשמעת, והן אלה הרלבנטיות לגבי מעורבות הנקבלים השונים בפרשת הניסויים לעיל, כפי שב"כ הנקבלת עצמה טענה לגבי מרשתה. כך מדרג הענישה ביחס לאחרים נקבע לפי ההליכים המשמעתיים שנקטו, הקובלנות הקיימות, ולא לפי האירועים והמעשים שפורטו בקובלנה המקורית או זו הידועה לצדדים המעורבים מידע אישי.

5.5. אנו מבינים את המצב הקשה שבו היתה הנקבלת נתונה - היותה חדשה יחסית בארץ (כ-7 שנים מאז עלייתה) עם בן צעיר אותו גידלה לבד, מתמחה (לקראת סיום ההתמחות בשנה החמישית) בבית חולים שבו היתה ככל הנראה אווירת ציות, לחץ וחשש מן הממונים, תחושתה שאם לא תשתתף בניסויים ותמלא אחר הוראות הממונים תפוטור והתמחותה תופסק.

אך לא על השתתפותה בניסוי ה-SPA על פגמיו השונים והרבים עומדת היום הנקבלת בפנינו, אלא על מקרה מוגדר ומובחן של חולה לגביו היא מואשמת באי קבלת הסכמה מדעת וזיוף חתימתו של החולה על טופס הסכמה מדעת. המעשה האמור בו הודתה הנקבלת אינו עניין של מה בכך. עם כל ההבנה למצבה, קשה לנו לקבל, כי - בניגוד לעצם ההשתתפות בניסוי שלפגמיו או חלקם היתה הנקבלת ערה גם בעת שבוצע ואף העלתה זאת בפני הממונים כפי שהעידה בפנינו - לא יכלה לסרב לחתום במקומו של החולה. עם כל ההבנה לכך שלא ידעה כי בניסוי ומחקר לכל בדיקה צריך לקבל הסכמה בניגוד לנהוג בעבודה השוטפת הרגילה, לכך שנאמר לה כי קבלת הסכמה היא דבר לא חשוב וטפסים הם עניין בירוקרטי, אנו מצפים מרופאה שתדע להבחין בין אלה לבין זיוף חתימה של אחר.

בשל האמור לעיל, ועל אף הנסיבות המקלות כפי שתוארו לעיל, גם בהתחשב בזמן הרב שחלף והעדר חשש להישנות המעשה על ידה, אנו רואים קושי רב באימוץ אמצעי המשמעת עליו הוסכם בין הצדדים בהסדר הטיעון, קרי התראה, שהיא אמצעי המשמעת הנמוך ביותר במדרג אמצעי המשמעת.

נראה לנו, כדברי השופט זילר בעניין ד"ר סופיה בלינקי (שם המליצה הועדה, לאור הסדר הטיעון על נזיפה, המלצה שנדחתה על ידי השופט) כי בנימוקים שניתנו לקולא לעיל "אין בהם כדי להעניק פטור כמעט מלא, ונזיפה (בעניינו- התראה) במקרה קיצוני כזה היא כמעט פטור".

נראה לנו, כי קבלת עמדת הצדדים בדבר אמצעי משמעת של התראה בלבד, כך שעניין חמור כזיוף חתימה יסתיים ללא מידה של התליית רישיון, אינה מתיישבת עם אינטרס הציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים ומעבירה מסר לא נכון לציבור הרופאים ולציבור החולים כאחד. על כן סטייה מהסדר הטיעון והמלצה על התליית רישיונה של הנקבלת, היא ראויה.

אשר לתקופת ההתליה המתאימה בנסיבות העניין, נחלקות דעות חברי הועדה. לדעת ד"ר יוסי בר, יו"ר הועדה, גם בהתחשב בכך שהנקבלת היתה מתמחה שסרה להוראות

הממונים, הרי שבגין ביצוע ניסוי ללא הסכמה וזיוף חתימתו, תקופת ההתליה המתאימה היא של 4 חדשים.

לדעת חברי הועדה ד"ר קובי אסף ועו"ד עירית אלטשולר בהתחשב בנסיבות העניין, בזמן הרב שחלף, במעמדה של הנקבלת בעת ביצוע ובחששות שהיו מנת חלקה ושל חלק מעמיתה, ובאין חשש כי תחזור על המעשה, ובהתחשב בכך שהנקבלת הודתה במסגרת הסדר טיעון, תקופת ההתליה צריכה להיות מינימלית, של חודש אחד.

לאור כל האמור לעיל אנו ממליצים לכב' השרה לקבוע כי הנקבלת התנהגה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה והפרה הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, כאמור בסעיף 41(1) ו-7(7) לפקודת הרופאים, וממליצים, ברוב דעות, להתלות את רישיונה לתקופה של חודש אחד. זוהי דעת 2 חברי הועדה לעומת דעת היו"ר כנ"ל.

ד"ר קובי אסף
נציג
הסתדרות הרפואית

ד"ר יוסי בר
יו"ר

עירית אלטשולר, עו"ד
נציגת
היועץ המשפטי לממשלה

דרי' אלונה סמירנוב רופאה - דין וחשבון